Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

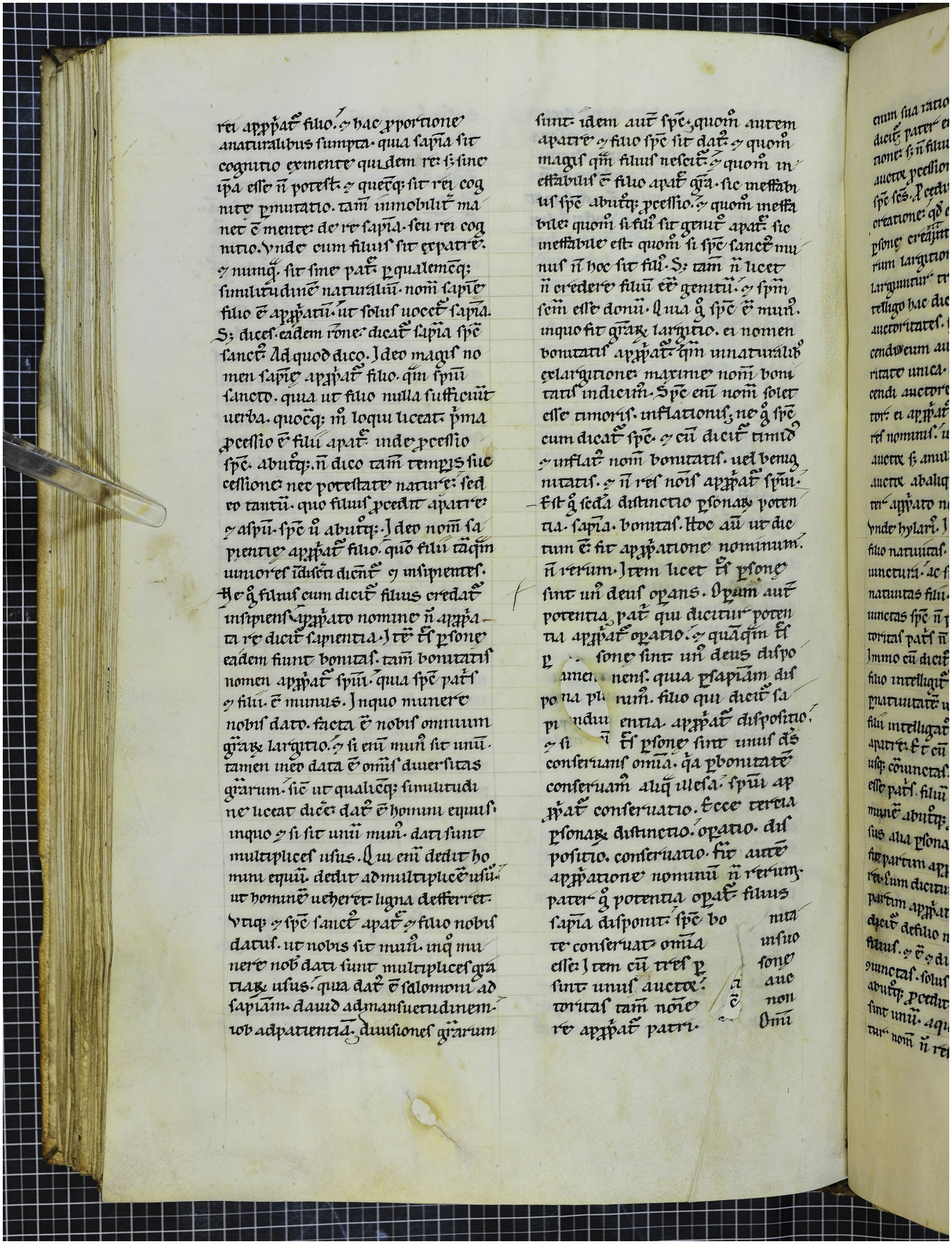

rei appat filio. & hac proportione
anaturalibus sumpta. qua sapia sit
cognitio ex mente quidem rei si sine
ipa esse n potest. & quetq; sit rei cog
nite pmutatio. tam immobilit ma
net e mente de re sapia. seu rei cog
nitio. Vnde cum filius sit ex patre.
& nunq. sit sine pat pqualemeq;
similitudine naturalin. nom sapie
filio e appatin. ut solus uocet sapia.
S; dices. eadem rone dicat sapia spe
sanct. Ad quod dico. Jdeo magis no
men sapie appat filio. qm spiu
sancto. qua ut filio nulla sufficiunt
uerba. quoeq; m loqui liceat pma
processio e filii apat. unde processio
spe. abutq; n dico tam temps suc
cessione nec potestate natur: sed
eo tantu. quo filius procedit apatre
& aspu. spe u abutq;. Jdeo nom sa
pientie appat filio. quo filii tacim
uinor res idaseu dicent & insipientes.
He g filius cum dicit filius credat
insipiens appato nomine n appa
ta re dicit sapientia. Jte tis psone
eadem fiunt bonitas. tam bonitatis
nomen appat spiu. qua spe patis
& filii. e munus. Jnquo munere
nobis dato. facta e nobis omnium
grax largitio. & si enim mun sit unu.
tamen ineo data e omis diuersitas
grarum. sic ut qualeeq; similitudi
ne liceat dicere dat e homini equus.
inquo & si sit unu mun. dati sunt
multiplices usus. Q uu enim dedit ho
mini equiu. dedit ad multiplice usu.
ut homine ueheret ligna deferret.
Vtq: & spe sanct apat & filio nobis
datus. ut nobis sit mun. inq mu
nere nob dati sunt multiplices gra
tiax usus. qua dat e salomoni ad
sapiam. dauid admansuetudinem.
iob adpatientia. diuisiones grarum
sunt. idem aut spe. quom autem
apatre & filio spe sit dat. & quom
magis qm filius nesciat. quom in
effabilis e filio apat gra. sic meffabi
lis spe abutq; processio. & quom meffa
bile: quom si filii sit genit apat. sic
meffabile est. quom si spe sanct mu
nus n hoc sit filii. S; tam n licet
n credere filiu ee genitu. & spm
sem esse donu. Q ma g spe e munu.
inquo fit grax largitio. ei nomen
bonitatis appat qm innaturalib
ex largitione maxime nom bonu
tatis indicium. Spe enim nom solet
esse timoris. inflationis, ne g spe
cum dicat spe. & cu dicit timid
& inflat nom bonitatis. uel beng
nitatis. & n res nois appat spiu.
Est g sedta distinctio psonax potent
ia. sapia. bonitas. Hoc au ut dic
tum e fit appatione nominum.
n rerum. Jtem licet tis psone
sint un deus opans. Quam aut
potentia pat qui dicitur poten
tia appat opatio. & quaqm tis
p[illegible] sone sint un deus dispo
[illegible]ne[illegible]ns. qua psapiam dis
po na pl[illegible] num. filio qui dicit sa
pi[illegible]ndu[illegible]entia. appat dispositio.
& si [illegible] tis psone sint unus ds
conseruans omia. qa pbonitate
conseruam aliq illesa. spiu ap
pat conseruatio. Ecce tercia
psonax distinctio. opatio. dis
positio. conseruatio. fit autem
appatione nominu n rerum.
pater g potentia opat filius
sapia disponit spe bo nita
te conseruat omia insuo
esse. Jtem cu tres p sone
sint unus auctor. auc
toritas tam nomen non
re appat patri. Omi